

Методична вказівка для студентів до практичного заняття з пропедевтики пульмонології та кардіології

Тема: Топографічна перкусія легень.

Актуальність теми: Одним із важливих станів діагностики всіх хворих та з патологією органів дихання зокрема – є топографічна перкусія легень. Володіння технікою та методикою топографічної перкусії дає можливість досконалої діагностики патології органів дихання.

Навчальні цілі заняття: засвоїти правила топографічної перкусії легень; навчитися визначити верхні та нижні межі легень, рухомість їх нижніх країв.

Знати:

- основні топографічні лінії на поверхні грудної клітки.
- основні завдання топографічної перкусії.
- послідовність проведення топографічної перкусії легень.

Вміти:

- провести згідно методики топографічну перкусію легень з визначенням верхівки легень ззаду, спереду, полів Креніга, нижньої межі легень, рухомості нижнього краю легень.
- дати інтерпретацію отриманих даних при проведенні топографічної перкусії в нормі і при патології.

Завдання для самостійної позааудиторної роботи:

1. Опрацювати рекомендовану обов'язкову літературу (див. рекомендовану літературу).
2. Опрацювати рекомендовану додаткову літературу (див. рекомендовану літературу).

Контрольні питання теми:

1. Які правила топографічної перкусії?
2. Де знаходиться верхня межа легень в нормі?
3. Де знаходиться нижня межа легень в нормі?
4. Яка в нормі ширина полів Креніга?
5. Коли нижні межі легень зміщуються вниз?
6. Коли нижні межі легень зміщуються вверх?
7. Чим обмежений простір Траубе?
8. Коли зменшується простір Траубе?
9. Що таке активна рухомість нижніх країв легень і яка її величина в нормі?
10. Коли зменшується активна рухомість нижніх країв легень?

Питання для самоконтролю знань:

1. Основні топографічні лінії на поверхні грудної клітки.
2. Основні завдання та послідовність проведення топографічної перкусії легень.
3. Визначення висоти стояння верхівок легень спереду та ззаду, ширина полів Креіга.
4. Послідовність визначення нижньої межі легень, активної та пасивної рухливості нижнього легеневого краю.
5. Простір Траубе, його значення при патології легень.

Самостійна аудиторна робота студентів:

Студенти відпрацьовують методику проведення топографічної перкусії. Працюють по підгрупах по 2 чоловіки в палаті, закріплюючи відпрацьовані навички.

Література

Основна:

1. Пропедевтика внутрішньої медицини: підручник / Ю.І.Децик, О.Г.Яворський, Р.Я.Дутка та ін.; за ред. проф. О.Г.Яворського. 3-є вид., виправл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2013. – 552 с.
2. Розпитування та фізикальне обстеження хворого терапевтичного профілю: навч. посібник / В.Є. Нейко, І.В. Тимків, М.В. Близнюк та ін. – Івано-Франківськ: Нова зоря, 2011.- 144 с.
3. Пропедевтика внутрішньої медицини. Основні методи обстеження хворих в клініці внутрішніх хвороб / О.М. Ковальова, Н.А. Сафаргаліна-Корнілова .- Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів. — Харків: 2010. — 548 с.

4. Методика обстеження терапевтичного хворого: навч. посіб. / .М.Андрейчин, Н.А.Бількевич, Т.Ю.Чернець. – Тернопіль: ТДМУ, 2015. – 260 с.

Додаткова:

1. Пропедевтика внутрішніх хвороб з доглядом за хворими / За заг. ред. Єпішина А.В. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2001.
2. Шкляр М.Б. Диагностика внутренних болезней. К.: 1972.
3. Дзяк Г.В., Хомазюк Т.А., Нетяженко В.З. Основи діагностики внутрішніх хвороб (довідник). – Дн-ск, видавництво ДДМА, 2001.
4. Нетяженко В.З. Алгоритми діагностики в клініці внутрішніх хвороб, К., Хрещатик, 1996.
5. Пелешук А.П., Передерій В.Г., Рейдерман М.І. Фізичні методи дослідження в клініці внутрішніх хвороб.- К.: Здоров'я, 1993.

Методичну вказівку підготувала професор Мазепа М.А.

Методична вказівка затверджена на засіданні кафедри
від “___” _____ 2018__ р. протокол № ___

**Завідувач кафедри фізичної терапії
та ерготерапії**

проф.. Мазепа М.А.